

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului

Cobor pe pământ cuvânt și grăiesc cu ucenicii Mei cei de-acum ai cuvântului Meu cel de azi, așa cum am grăit acum două mii de ani cu ucenicii Mei cei de-atunci, de când i-am ales ai Mei și până în ziua când un nor M-a acoperit și M-a luat de lângă ei, înălțându-Mă în sus, ca să pot să le trimit nu după multe zile pe Duhul Sfânt Mângâietorul, fângăduit de Mine lor ca să-Mi fie ei Mie cu El martori pe pământ de la margini la margini pentru toate câte am grăit sau am făcut în vremea aceea, căci aceasta era să fie lucrarea lor apoi: mărturisirea Mea prin ei pe pământ.

Sunt Domnul Iisus Hristos și Mă așez cu praznic de înălțare în mijlocul tău și cu mare învățătură de viață, poporul Meu. Peste zece zile deschidem porțile ca să intre poporul cel credincios Mie în grădinile Mele cu tine și să stau cu el la masă de cuvânt și de mângâiere prin cuvânt, iar tu fi-va să-Mi pregătești acum acest popas al cerului, al Duhului Sfânt Mângâietorul, Care Se va împărți cu adierea Sa celor ce vin, dar în ziua aceea de Rusalii, toată românimea aș vrea să se scoale la șoapta Mea, așa aș vrea, căci în mijlocul acestui neam Mi-am întins Eu cortul venirii Mele cu sfinții pe pământ cuvânt și M-am așezat să împlinesc pe pământ Scriptura judecății lumii, apăsând pe faptele cele fără de Dumnezeu ale oamenilor de pe pământ, iar celor ce cred și vor crede în Mine și în lucrarea Mea cea de ieri și cea de azi, împlinindu-se ei în Mine, să le dau mângâieri și să știe ei că marea este întărită, dar să nu se înfricoșeze ei din pricina vuietului puternic al fărâdelegilor și al ispitelor care vin să-l lepede pe om de Dumnezeu, căci Eu pe valuri de cuvânt vin la ei și le spun: „*Nu vă fie frică, Eu sunt!*“, căci așa le-am spus ucenicilor Mei când marea se întărâta de vânt mare și când ei s-au înspăimântat văzându-Mă venind pe valuri spre corabia lor, și le-am spus lor: «*Nu vă fie frică!*», și apoi i-am spus furtunii să tacă. Așa le spun și azi celor ce cred în Mine cu ascultare de cuvântul Meu cel împlinit de ei: Nu vă fie frică, vouă, celor ce Mă iubiți urmând povața Mea! Spălați-vă de duhul lumii, tată, de apa cea tulbure și de valurile ei, voi, cei ce credeți în Mine așa cum trebuie să fie credința cea plăcută Mie în om! O, spălați-vă unii pe alții și înțelegeți cu adâncime pilda când am spălat Eu picioarele ucenicilor Mei mai înainte de seara în care Eu le-am dat lor cina Mea, trupul și sângele Meu spre viața lor, și le-am spus lor: «*Așa să faceți și voi unul altuia dacă Eu, Învățătorul vostru, am spălat picioarele voastre*», dar puțini au înțeles de atunci și până acum ceea ce am făcut Eu atunci, căci i-am spălat cu mila Mea ca să fie curați de lume pentru primirea Mea în ei pe loc curat și i-am iertat atunci, ca un Dumnezeu, de toate cele rele din ei. Dar iată, cei ce cred în Mine nu știu cum să creadă, nu știu ce să facă, nu știu să cinstească cina Mea, pe Dumnezeu în ei, așa cum Eu le-am dat pildă de lucrat, și se murdăresc nu numai pe picioare de duhul de pe drum al lumii, ci și pe minte, și pe inimă se murdăresc de duhul lumii când umblă prin lume, și nu dau să se spele de ea mai înainte de cina Mea cu ei. Pe voi însă vă povățuiesc mult și îndeaproape, fii ai cuvântului Meu cel de azi la masă cu voi, și vă învăț să vă spălați bine, tată, și mereu, căci cina Mea cu voi este măreață și este pentru înnoirea făpturii, începând cu voi, fiilor, și de aceea voi să căutați să vă ajustați unii pe alții mereu, mereu pentru spălarea de duhul lumii de pe drum și din văzduh, căci el suflă în fel și chip cu șoapta lui, și nu numai picioarele vi le atinge, ci și mintea, și inima, dacă nu este veghe peste voi și cu voi pe cale, iar Eu, Domnul, v-am povățuit prin cei din porți și am spus să fie veghe peste voi și acasă și în călătorie și să fie mereu careva mai duhovnicesc, mai lucrător cu duhul pe cale cu cei ce călătoresc pentru lucrările Mele de azi cu voi, și așa să fie veghea, ca nu cumva duhul lumii să-și facă intrare în gândul sau în grăirea fiilor poporului Meu și să-i păteze cu vină de la diavol, căci diavolul este în mare fericire să vadă pe cei pecetluiți cu duhul învierii făcând ei uitare de Duhul Cel de sus, de Duhul Meu între ei acasă și pe cale, tată.

Un pământ căruia nu i se smulg buruienile crește sălbatic și neîngrijit, iar dacă are cine să-l plivească, să-i stârpească spinii, să-l răcorească de dușmani, el dă rod cu folos, și așa e și omul, ca și pământul peste care crește din văzduh fără de întrebare mulțime străină, mulțime de buruieni, dar dacă are cine să-i plivească viața și purtarea și să stârpească ispitele de peste el, dă rod lui Dumnezeu în el un așa suflet, numai să fie el primitiv și mlădios și înțelept pentru aceasta în toată clipa, ca să poată primi pe binefăcătorii vieții lui, care veghează peste el, dar trebuie duh frumos în om, duh umilit și iubitor de toți ceilalți și nu de el, ca să poată prin ajutor din părți spălare să primească, căci iubirea de sine în om aruncă pe cei ce dau să plivească buruienile vieții lui și crește sălbatic un astfel de fiu, crește năvălaș, crește urât, crește cu țepi, căci omul face multe greșeli și mereu face, dar ferice lui dacă primește pe cei ce ajustează viața lui! Este scris în Scripturi să-și spele frații unii altora greșalele ca să se vindece unii pe alții prin duhul și lucrarea frăției, căci cei ce se strâng laolaltă în numele Meu trebuie să se vindece bisericile atunci când în obște greșesc, ca toți să se curețe și toți să se îndrepte și să se înțeleptească, și să se știe vina obștească și vindecarea ei apoi, chiar dacă par mici sau pământești pricinile, că dacă nu s-ar lucra așa în oștirea Mea, s-ar face aspră și grea purtarea dintre frați, că uneori se naște răutate de inimă și vin căderi peste cei nemlădioși, așa cum au pățit cei care M-au părăsit după ce au stat o vreme lângă lucrarea Mea, în staulul Meu cu fii.

O, stați, tată, la albit, stați, fiilor, cum stă cămașa care intră la spălat și la albit, ca să aveți mereu curată cămașuța vieții, măi fiilor, căci voi sunteți veșmântul Meu, fața Mea pe pământ înaintea oamenilor, iar în cer înaintea îngerilor, care privesc viața Mea din voi și dintre voi, purtarea voastră înaintea îngerilor Mei pe pământ, căci ei vă știu pe voi slava Mea pe pământ și lucrarea Mea, măi fiilor. O, dacă stai mereu în duh de pocăință pentru păcatele făcute demult, din vremea neștiinței tale, nu mai ești supărăcios sau nemulțumit, nu mai ești pretențios sau morocănos, nu mai ești cârtitor sau neprimitor, nu te mai întuneci când este întrebată viața ta, ci ești umilit pentru iertarea ta cea de la Mine, fiule, că iată, tată, umiliința celor ce Mă poartă spre tine Mă coboară pe Mine pe pământ la tine și-Mi face casă în mijlocul tău ca să stau cu tine, măi poporul Meu. E mare umiliința lor, căci ei se lasă mici, mai mici ca tine, iar tu să înveți de la ei lucrarea lui Dumnezeu în om, căci omul trebuie să vadă și trebuie să învețe când vede, și apoi să lucreze așa. Amin.

O, nu mai au nevoie să știe de la Dumnezeu cei ce s-au pus în locul Meu peste biserică, și nu e bine să fie așa pe pământ lucrarea bisericii, căci se lucrează pe bâjbăite, pe ghicite, pe ochi și pe buzunar toată orânduiala de peste turmă și pentru turmă de către mai-marii care s-au așezat să pască ei turma, dar cu ce o hrănesc, cu ce hrană, cu ce prospețime de hrană? Dumnezeu este mereu astăzi, dar mai știu ei aceasta? Mănâncă omul numai din cămară când mănâncă? Nu face el și mâncare proaspătă pentru hrana lui?

Iată, lucrează fără Dumnezeu cei ce s-au așezat mai-mari peste biserică. Aaron când a lucrat fără de Moise, a început să piară poporul, căci s-au dat la joc și la idoli și la desfrâu, și apoi Aaron și sora lui au urât pe fratele lor, au urât pe Moise, trimisul Meu înaintea lor în Egipt ca să-i mântuiască pe ei din robie, și apoi Aaron și sora sa au murit, dar Moise n-a murit, și l-a luat Domnul din mijlocul poporului răzvrătit și l-a pus între cei nevăzuți lucrători ai Mei și a rămas viu Moise, și așa este și azi. O, așa greșală au făcut și cei care n-au mai rămas lângă ieslea Mea de cuvânt și lângă poporul cuvântului Meu din zilele acestea, lângă cortul Meu de întâlnire cu poporul cel de azi al credinței sfinte, și s-au răzvrătit ei cu nemulțumire și n-au mai stat, căci au fost nemulțumiți de Mine și de cei ce-Mi poartă pe umeri poporul, și au făcut și ei ca frații lui Moise, care l-au urât pe fratele lor izbăvitor lor. O, le-aș da vedenii ca lui Valaam, așa le-aș da celor ce-i blestemă cu hulă pe cei ce-Mi stau popor statornic lângă Mine. Le-aș da vedenie ca să-i certe și ca să vadă ei pe îngerul Meu și ca să binecuvinteze ei apoi pe poporul Meu și nu să-l batjocorească și nu să-l defaime cum fac ei acum, că iată cât de jos a căzut dragostea lor, dar Eu, Domnul, le spun lor că va veni durerea lor, a celor ce și-au stricat dragostea, căci mâncarea este

bună când o ia omul pe limbă și-i simte gustul, dar în pânțece ea se strică și face miros urât și apoi iese din om cu mirosul ei cel urât, căci cei care își îngăduiesc deșertăciuni pieritoare, învățându-se unul cu altul pentru acestea, aceia ajung la păreri de rău pentru pierderea dragostei lor.

O, fiilor, o, fiilor, păstrați-vă mereu nouă dragostea Mea în voi, tată, căci cu Mine nu se poate altfel dragoste între om și Mine, între frate și frate pentru Mine, căci ceea ce se învechește se urâtește, se stâlcește și nu mai are frumusețe și prospețime și ceresc. O, să nu vă învățați unii cu alții, ci să vă iubiți unii pe alții cu iubirea Mea în voi, cu fața Mea în voi, ca între îngeri, fiilor, căci cei ce nu ascultă așa, ajung să se urască și să se despartă apoi, și e păcat să cadă dragostea și să rămână pustiul în locul ei. O, căutați, tată, să lucrați dragostea și să am ce să vă plătesc, căci voi sunteți purtați din greu, tată, dar măcar să prețuiți răbdarea cea de sub cruce a celor ce vă poartă, și căroră de multe ori le este tare greu, măi fiilor, căci omul este greu de purtat și se lasă greu când nu se ușurează de sine ca să se facă ușor și neapăsător și neîncărcat și ca să se facă el alin pe brațele cele purtătoare de sarcini, tată. O, măcar blândețea și bunătatea, măcar duiosia și umilința, măcar aplecarea unul înaintea celui altul mereu, măcar acestea să le lucrați, ca să am ce să vă plătesc, fiilor. Eu am grijă de voi dacă stați cu Mine, iar dacă nu stai, fiule neascultător, Eu nu mai iau de la cei ce-Mi lucrează Mie ca să-ți dau ție, că e nedrept să fac Eu așa dacă tu Mă părăsești ca să fii liber de Mine și ca să nu-ți strângi la Mine pentru vecia ta, dar Eu învăț pe tot fiul care s-a hrănit de la masa Mea cea de azi și îi spun lui rugăciunea umilinței s-o lucreze înaintea Mea și să spună cu aplecare așa: „*Inimă curată zidește întru mine, Doamne, și nu mă lepăda de la fața Ta, o, nu mă lăsa să pier din brațul Tău de tată!*“. Amin.

Iată întreit cuvânt de sărbătoare odată cu praznicul Înălțării Mele, care are lângă el sărbătoarea marelui împărat creștin Constantin, cel care a strâns pe cei trei sute optsprezece părinți duhovnicești și a statornicit atunci credința și cartea ei peste biserică, împotriva oricărui duh rătăcitor și care ar lovi pe Unul Dumnezeu, Cel întru Unime mărit: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, Dumnezeu întru o singură Ființă laudat în veci. O, fiți creștini adevărați, așa voiește să vă spună mărturisitorul împărat Constantin vouă, celor ce stăpâniți azi peste turma creștină. O, spune-le, tu, marele Meu mărturisitor, care te-ai aplecat sfinților Mei ziditori de Dumnezeu și de biserică în vremea aceea, spune-le tu ce ai făcut tu și ce fac ei, și ei vor auzi, negreșit vor auzi când vor citi această carte, și va rămâne de mărturie ceea ce le vei spune tu acum. Amin.

— *Le spun, Doamne, că văd durerea Ta cea mare de la ei și văd ce pândesc ei să facă.*

O, aduceți-vă aminte că eu eram împărat mare în vremea mea și i-am adunat pe cei umiliți, pe cei mari prin credință și prin umilință părinți ai neamului creștinesc și am stat în mijlocul lor și am pus apoi sigiliul meu de împărat peste cartea dreptății, împotriva celor ce voiau să strice și să sfărâme din loc în loc neamul creștinesc. Deschideți cartea părinților sfinți și înțelegeți, căci ei sunt cârma bisericii și nu voi, iar voi umiliți-vă, căci sunteți păcătoși și nu iubiți sfințenia, iar aceasta este păcat. O, învățați din cărțile de la sfinți lăsate, nu de la vreme, căci vremea vă cere să sfărâmați mersul cel drept al neamului creștinesc și să dați în lături rânduieli sfinte, postul și curățenia rugăciunii și să vă amestecați cu cei ieșiți din ascultarea de părinți. Opriți-vă! Întrebați pe Domnul, nu lucrați de la voi, nu faceți ce-a făcut Aaron, care s-a dus spre amestecare și spre idoli cu poporul, nemaiascultând de cel trimis de Dumnezeu la ei ca să-i dezrobească pe ei!

O, temeți-vă de Dumnezeu, voi, cei ce stați pe scaune de cârmuitori și de păstori de turmă creștină! Nu nimiciți, nu corciți neamul creștinesc, ci aduceți-vă aminte de cele săvârșite și pățite de rătăcitorul Arie, care n-a lucrat pocăința cea care rămâne după ce a greșit, și a pierit rușinos. O, fiți înțelepți, că iată, Domnul veghează cu tot cerul în mijlocul neamului român, și toată românimea să se scoale și să audă ce grăiește Dumnezeu în mijlocul acestui pământ român, în care Domnul și-a întins cortul venirii Lui cu sfinții cuvânt pe pământ, și pe care cale grăiesc eu cu voi dintre cei mulți mărturisitori de Dumnezeu în cer. Faceți lui Dumnezeu drep-

tate, că plânge Domnul de la voi! Vindecați-vă de lăcomie, căci omul este trecător! Învățați să vă adunați în veșnicie și adunați-vă în Domnul sufletele voastre cu toată vlaga lor! O, vindecați-vă de necredință față de Dumnezeu-Cuvântul, Care Se face cuvânt față în față cu voi în mijlocul neamului român! Nu stați voi mai mari ca Domnul! Temeți-vă de Domnul, și veți ști ce este înțelepciunea cu care să lucrați, așa cum eu am lucrat-o pe ea între sfinții părinți din vremea aceea, dând în lături pietrele care loveau în Domnul și în fața Lui cea de o Ființă cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, iar dacă nu veți lucra așa, o, ce va fi, oare?

O, Doamne, vei fi Tu, și Tu vei face ceea ce este scris pentru cei credincioși, și tot așa și pentru cei necredincioși, căci Tu vei birui cu atotputernicia Ta îngâmfarea omului, ca și pe vremea mea când Ți-ai scris biruința Ta pe pământ, și pe care eu am pecetluit-o cu pecetea mea de împărat, și când Tu m-ai scris în cartea vremii împărat al creștinilor, nume pe care eu îl am și în cer. Amin.

— Eu, Domnul, binecuvintez pe cei din cer mărturisitori drepti și sfinți, și pe cei de pe pământ ascultători de Dumnezeu și nu de oameni, căci oamenii dau să strice legea Mea cea sfântă și s-o pună pe a lor, dar nu; Eu, Domnul, voi fi și voi birui! Amin.

O, pace ție, poporul Meu! Am lucrat întreită mărturie, fiule. La praznicul Înălțării Mele am avut pe împăratul creștin Constantin mărturisind el lucrarea sfinților părinți adunați de el pentru apărarea Mea de cei ce Mă loveau peste obraz în vremea aceea, căci între cei ai bisericii au fost mulți stricători, ca și azi, iar sfinții părinți din vremea împăratului creștin Constantin te binecuvintează de lângă Mine, poporul Meu. Amin.

Acum binecuvintez praznicul Duhului Sfânt în mijlocul tău și te așez să-Mi pregătești masă dulce și întâlnire dulce și plină de mângâiere de la Mine și de la tine pentru cei ce vin cu dor la izvor, la masa Mea cu tine la praznic de Duh Sfânt, poporul Meu. Puteri noi îți dau și tot ajutorul îți dau, căci tu puteri nu ai fără de Mine, tată. Eu sunt tot ce ai și tot ce poți tu, poporul Meu, iar tu să fii micuț în mâna Mea ca să Mă ai de tată, iar Eu iarăși Mă slăvesc acum cu slava Mea, cu praznicul Meu de cuvânt cu tine și cu cei ce vin iar și iar la masa Mea de Duh Sfânt, acum, în mijlocul tău, Ierusalime, poporul Meu cel de azi. Amin, amin, amin.

20 mai/2 iunie 2011